

Krammide tuli nüüd üsna paha, rahutu lugu kätte. Kõik see, mis krahv Erbach temale Euterusest rääkis, ei saanud veel tema meelt pöörata, aga ta ei võinud ommeti enam ärajalata, et Euteruse sees üks suur waimu wägi warjul oli. Ta kui ta siis ise kuulis, kui Euterus keisri ja würstide ees julgeste oma õpetuse eest kostis ja wiimaks ütles: „Siin ma seisn, ma ei wõi parata, Jumal aida mind. Amen!“ siis mõistis Kramm küll, et need ühe petja sõnad ei olnud, nenda mõis aga mees rääkida, kelle süda oli wangi wõetud Jumala sõna kuulmise alla, ja tema ei kartnud wiist sugugi oma hinge selle õpetuse eest wäljapanna. See oli 18. Märrikuu päawal, kui Euterus nenda riigipäewa saalis oli rääkinud. Kramm seisis oma wana sõdapealiku Brundsebergi kõrwas, kui Euterus saali uksest sisse läks. Ta kuulis kuidagi wana sõdamees Euteruse sõla peale lües temale ütles: „Mungake, mungake, sul on täna üks tee ees, kelle sarnast ei mina ega muu sõdapealik kõige hirmsama lahingi korral ei ole käinud. On tõde sinu poolt, ja oled sa oma südames see peale julge, siis mine peale Jumala nimel, tema ei jäta sind maha.“ Kramm nägi, kuidas mitu würsti üsna armulikult oma rõõmu ülestunnistasi Euteruse kõnet kuul-

des, ja nägi ka, kuidas arwata 100 rüütlit oma mõõkladest kinnihakkasid ja ähwardades küüsid, kas keiser tahta Euteruse wangi panna. Sest kaks keisri teenrit saatsid teda saalist wälja. Euterus ise pööras nende poole ja ütles: „Ärge kartke, nemad saadawad mind muidu!“ Kramm pidi tunnistama, et selle alatuma munga liht tunnistus wägewam oli, kui et keiser kõige oma wõimusega oleks võinud seda tühjaks teha. Tema süda läks siis üsna kahtlaseks Euteruse pärast, kas ta tohtis veel tema vastu panna, wõi pidi ta tema poole heitma. Krammi poeg, kes kõik se aja hertsog Ceriti tooli taga oli seisnud, ei saanud vastu seista, waid oli südamest Euteruse sõbraks heitnud. Hertsog Cerit armastas väga õlut juua ja oli ka see lord oma hõbekannu ligi wõtnud, mis teener sagedaste pidi õllega täitma. Kui Euterus saalist wälja läks, ütles hertsog Cerit Krammi poja vastu: „Joolse, pois, wii tubli mehele kannuga keelekastet, ta on seda ärateeninud. Olgu tema õpetus misugune tahes, tema on mehe moodi selle eest kostnud. Ütle temale, mina olla katoligi ussu würist ja olla isse enne kannust joonud, et pole tarwis karta, kui oleks õlle sees surma rohtu!“ Pois tungis täie kannuga saalist läbi ja leidis Euteruse eesttoas olewat, kus sõbrad